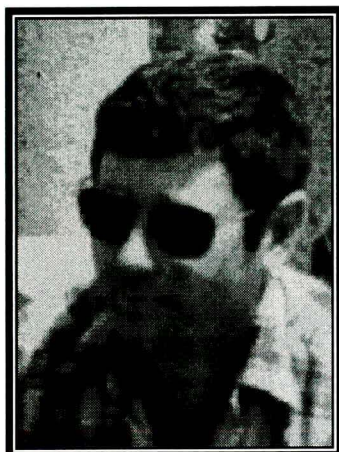

רב סרן אהרון (אהרל'ה) כץ ז"ל

בן צפורה ומיכאל

נולד ברעננה

בתאריך כ' באלול תש"י, 2/9/1950

התגורר ברעננה

התגייס בנובמבר 1968

שרת בחיל האוויר

נפל במלחמת שלום הגליל

בתאריך ד' באב תשמ"ב, 24/7/1982

נקבר בבית העלמין הצבאי ברעננה

חלקה 2: שורה 1: קבר 10:

הותיר אחריו אישה, שני בנים, הורים ואחות

בן 31 בנפלו

קורות חיים

בן צפורה ומיכאל. מניצולי השואה. נולד בערב שבת כ' באלול תש"י (2.9.1950) ברעננה. אהרלה למד שמונה שנים בבית-הספר הממלכתי דתי "יבנה" ברעננה והצטיין במיוחד בחשבון, בלשון ובגמרא. כתלמיד התבלט בכשרונותיו, אך מעולם לא התפאר בהישגיו אלא השתדל לקדם את חבריו ולעזור לכל מי שהתקשה בלימודים. קומתו של אהרלה היתה גבוהה משל בני גילו. היה בו כושר מנהיגות, בצד ענוותנות וצניעות. היה לו גם כושר ארגון, ועוד בהיותו בבית-הספר היסודי אירגן משחקי כדורגל בין תלמידי כיתתו ובין תלמידים מכיתות מקבילות בבתי-ספר אחרים. באותה תקופה גם הירבה לשחק שחמט ושלוש פעמים בשבוע למד בשעות אחר הצהריים גמרא ודינים. לשיעורים אלה היה מושך אתו חברים שלא גדלו בבתיים דתיים. כתלמיד מצטיין נבחר אהרלה לייצג את בני מחזורו ולשאת את דברי הברכה להורים ולמורים בטקס הסיום.

בהמשך לימודיו עבר אהרלה ל"מדרשיית נועם" - ישיבה תיכונית בפרדס-חנה. עד מהרה התחבב על המורים ועל החברים וגם שם הצטיין בלימודיו, ובייחוד במתמטיקה ובגמרא. העיד עליו הרב יהושע יגל, ממורי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

המדרשייה: "אהרלה שפע שמחת חיים; כשרקד הרגשת שהשמים שמחים, כשעמד להתפלל ראית אדם המאמין בכל לבו". אהרלה עודד גם את אחותו הצעירה ממנו בשנתיים להמשיך בלימודים, ובכל פעם שהגיע הביתה לחופשה מן המדרשייה השתדל לעזור גם לה.

אף בבית-הספר התיכון בלט אהרלה בתכונות המנהיגות שלו, ובסיום הלימודים נבחר שוב לברך בשם בני מחזורו.

כשהגיע זמנו להתגייס ניסו הוריו להשפיע עליו ללכת לעתודה ולהמשיך את לימודיו בישיבה גבוהה. אולם לאחר התלבטות החליט אהרלה להתגייס. ואולם מכיוון שעמדו לרשותו חודשים אחדים עד למועד הגיוס, ניצל את הזמן הזה ולמד בישיבת "איתרי" בירושלים. מילדותו רצה להיות צנחן, אך לאחר שעבר את המבחנים נמצא מתאים לקורס טיס. במהלך הקורס מצא גם פנאי לעסוק בתורה ואף ללמד את חבריו הטייסים.

לאחר סיום הקורס הוצב אהרלה בטייסת של מטוסי "פאנטום", מן המובחרות שבחיל-האוויר. הוא החל את דרכו כנווט צעיר והתקדם עד לתפקיד של מפקד טייסת, שאותו אמור היה למלא זמן קצר לפני נפילתו. הוא היה הנווט הראשון שנמצא ראוי לשמש כמפקד טייסת קרב. "בבטחונו העצמי, שנבע מידיעה מושלמת של הנושא שבו עסק, ובחיוכו הנעים הילך אהרלה קסם על כל הבאים אתו במגע, ממפקד חיל-האוויר ועד אחרון החיילים", סיפר עליו חברו משה בר-נר. במלחמת יום הכיפורים נמנה אהרלה עם קומץ לוחמי חיל-האוויר שעוטרו ב"עיטור המופת". ואולם בשל צניעותו, ידעו על כך רק מעטים מחבריו.

אהרלה לא שאף לקריירה צבאית, וכל פעם שהסתיימה תקופת שירותו בצבא הקבע היה מבקש להשתחרר כדי לפנות ללימודי תורה ולהרחבת השכלתו. אולם בסופו של דבר היה נעתר להפצרותיהם של מפקדיו ונשאר לתקופת שירות נוספת, וזאת מתוך תחושת אחריות ובחירה בדרך של עשייה.

בהמשך דרכו נשלח מטעם הצבא ללמוד באוניברסיטת בר-אילן. אהרלה למד בחוג לכלכלה, אך שמע גם הרצאות בחוג לפילוסופיה יהודית, שם הכיר את רעייתו לעתיד דבורה. בשנת 1977 נולד בנם הבכור ישי ולאחר שנתיים נולד הבן אמיתי.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

במלחמת שלום הגליל נקרא אהרלה אל הטייסת בשעה שהסב עם רעייתו ועם שני בניו לשולחן השבת. בטיסת קרב מעל בקעת הלבנון ביום שבת, ד' באב תשמ"ב (24.7.1982), נפגע מטוסו מטיל סורי ואהרלה נהרג. לאחר כשנתיים הוחזרה גופתו על-ידי הסורים והובא הובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי ברעננה. השאיר אחריו אשה ושני בנים, הורים ואחות. לזכרו תרמה משפחתו ספרייה לספרייה התורנית של המועצה הדתית ברעננה.